

**RADA GMINY
MIEJSCE PIASTOWE**

**U C H W A Ł A Nr XXX/289/09
RADY GMINY MIEJSCE PIASTOWE
z dnia 27 maja 2009 r.**

w sprawie nadania imienia Szkole Podstawowej we Wrocance.

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) w związku z § 1 pkt 4 załącznika Nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola i publicznych szkół (Dz. U. Nr 61, poz. 624 z późniejszymi zmianami) na wniosek Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców i Samorządu Uczniowskiego Szkoły Podstawowej we Wrocance

Rada Gminy Miejsce Piastowe
u c h w a ł a, co następuje:

§ 1

Nadaje się Szkole Podstawowej we Wrocance imię „Stanisławy Grelli” zgodnie z aktem nadania imienia, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Wiktor Skwara

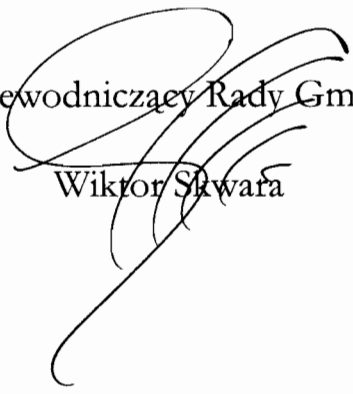
**AKT NADANIA
imienia Szkole Podstawowej
we Wrocance**

Rada Gminy Miejsce Piastowe
Uchwałą Nr XXX/289/09
z dnia 27 maja 2009 r.

n a d a j e

**Szkole Podstawowej
we Wrocance
imię Stanisławy Grelli**

Przewodniczący Rady Gminy


Wiktor Skwara

Miejsce Piastowe, dnia 27 maja 2009 r.

Stanisława Grella

Stanisława Grella urodziła się 2 grudnia 1907 roku w Campione Floresti w Rumunii jako córka Filomeny, z domu Gorgoń i Teofila Grellów. Po ukończeniu szkoły powszechnej w Peczenizynie, od roku 1924/25 do końca 1928/29 pobierała naukę w Państwowym Seminarium Nauczycielskim Żeńskim w Kołomyi, gdzie zdała egzamin dojrzałości i otrzymała dyplom nauczyciela szkoły powszechnej. Przez rok pracowała jako tymczasowa nauczycielka jednoklasowej publicznej szkoły powszechnej w Długiem. Od 16 października 1929 roku do 30 czerwca 1930 roku pracowała w Borowikach, Gmina Żyrowice. Od 8 stycznia 1931 roku przyjęła na siebie obowiązki nauczycielki publicznej szkoły powszechnej w Czudcu. Pracowała tam do 30 czerwca 1931 roku. Od 16 września 1932 roku do 15 czerwca 1933 roku pracowała w szkole w Długiem jako nauczycielka kontraktowa, gdzie od 1 października 1933 roku do 31 sierpnia 1933 zatrudniono ją jako nauczycielkę stałą. We Wrocance rozpoczęła pracę 1 września 1938 roku. W latach 1959- 68 pełniła funkcję kierownika szkoły. W okresie II wojny światowej działaczka ruchu oporu, bezpośrednio zaangażowana w tajne nauczanie. Powszechnie szanowana i lubiana przez dzieci, młodzież i rodziców. W 1977 roku wyjechała do Wałbrzycha, a następnie zamieszkała w Katowicach- Piotrowicach, gdzie zmarła 27 I 1984 roku i gdzie ją pochowano.

Została wybrana na patronkę szkoły, z uwagi na jej zasługi jako nauczycielka, kierowniczką i mieszkanką wsi. Nie można pominąć również jej działalności w okresie wojny dla dobra kraju i narodu polskiego.

Pani Stanisława Grella pomagała żołnierzom Armii Krajowej wykazując niezwykłą odwagę i zdecydowanie w podejmowaniu decyzji. Podczas wojny pomagała Żydom, ukrywała przed Niemcami zestrzelonych lotników- rosyjskiego i angielskiego, narażając swoje życie. W czasie okupacji była członkiem TON –u, czyli Tajnej Organizacji Nauczycielskiej, która w konspiracji przygotowywała młodzież starszą do egzaminów szkół średnich, a nawet matury. Za tę działalność wtedy groziła kara śmierci. W latach okupacji program języka polskiego, geografii, czy przyrody był bardzo ubogi i uszczuplony, a historii w ogóle nie uczono, chodziło bowiem o to, by polskie dzieci nie mogły poznać dziejów i piękna swej Ojczyzny. Po wyzwoleniu Stanisława Grella z własnej inicjatywy, bez nakazu władz oświatowych przystąpiła do wyrównywania braków w wiedzy uczniów, bo wiedziała, że za kilka miesięcy czeka ich egzamin do szkoły średniej.

Stanisława Grella była obdarzona żyłą społecznikostwa. Nikt nie zdziałał dla środowiska wsi Wrocanka tyle, ile ona. Była organizatorem i inicjatorem prac młodzieży starszej w kółku dramatycznym i chóralnym oraz inicjatorką pracy kobiet.

To niezwykła kobieta, która w czasie II wojny światowej oraz trudnych latach powojennych, narażając własne życie, ratowała zdrowie i życie innym. Nie tylko mieszkańcom Wrocanki, ale też okolicznych wsi. Szła na każde wezwanie do ludzi chorych, często do dzieci, dawała zastrzyki, udzielała rad medycznych, pocieszała strapionych i wspomagała lekarstwami. Otrzymywała paczki z lekami i żywnością od siostry mieszkającej w Wielkiej Brytanii. Tymi darami potrafiła dzielić się z drugim człowiekiem. Robiła to bezinteresownie. Była to „urodzona” pielęgniarzka, siostra miłosierdzia, która niosła pomoc chorym w dzień i w nocy. Zawsze wykazywała gotowość do służby dla bliźniego. Dzięki swej pracowitości nabyła umiejętność profesjonalnego wykonywania zastrzyków, co w owych czasach dla ludności wsi było ogromnie ważne i było faktem nie do przecenienia. Ośrodków zdrowia wówczas nie było, raz na jakiś czas w nagłych potrzebach korzystało się z pomocy lekarza, mieszkającego w Krośnie, a zastrzyki zalecone przez lekarza wykonywała, przychodząc do domu chorego, nawet w nocy. Niejednemu uratowała życie.

Jako kierowniczką zabiegała o fundusze dla swojej szkoły. Między innymi dzięki wynajmowaniu szkolnych pomieszczeń na kolonie letnie (np. dla młodzieży z nadmorskiego Wąbrzeźna i mazowieckiego Płońska), zdobywała pieniądze na remonty. Za jej kadencji dokonano kanalizacji szkoły, wykopano drugą studnię, założono wodociągi, wydzielono sanitariaty na I i II piętrze. W 1962 roku szkoła została zgazyfikowana i otrzymała od Komitetu Rodzicielskiego pierwszy telewizor. Jako nauczycielka i kierowniczką szkoły słynęła z utrzymania odpowiedniej dyscypliny wśród młodzieży, ciekawie prowadzonych lekcji, pomocy biednym i potrzebującym dzieciom. Starsi mieszkańcy Wrocanki i Niżnej Łąki pamiętają ją do dziś.